

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויקהל - פרה
שנת תשפ"ה

גליון
ק

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

שמירת הזמנים

און זיי זענען מחוצפים - אז זיי זענען פשוט געווען הונגער, זיי האבן נאך גארנישט געגעסן, האב איך איינגעפירט מען זאל יא געבן אינדערפרי צו עסן; אבער דאס איז זיכער אז מען קען נישט מאכן קיין לאנגע סעודות.

עס איז זייער א גוטע זאך אז קינדער זאלן זיך וואשן און עסן ברויט, ווייל אזוי קען מען זיי אויסלערנען ווי אזוי זיך צו וואשן, ווי אזוי צו מאכן א 'המוציא' און ווי אזוי צו בענטשן 'ברכת המזון', אבער אז מען וואשט זיך שוין נאכמיטאג ביי לאנטש, קען מען דעמאלט מאכן א געהעריגע סעודה און אויסלערנען אלע הלכות, און צופרי זאלן די קינדער עסן עפעס א קלייניקייט פשוט מען זאל נישט זיין הונגער.

אויב די קינדער קומען אן 'ניין אזייער' קען מען שוין זיין צען מינוט נאך ניין אין פתה נאך עסן א קלייניקייט, און מען הייבט אן דעם טאג מיט א פיייער; מען הייבט אן צו דאווענען אדער צו לערנען, יעדע פתה לויט זיין סדר, און נאכמיטאג וועט מען מאכן א געהעריגע סעודה.

עטץ דארפסט וויסן, דער טאג אין חדר איז איינגעטיילט אין אפאר חלקים, עס איז דא דאס לערנען, עס איז דא דאס שפילן, נאכדעם איז דאס דער חלק וואס מען קען אנרופן 'בעב-סיטינג', וואס מען האט די קינדער פשוט זיי אנצוהאלטן נאך אביסל ביז זיי גייען אהיים, דאס איז דער צייט פון לאנטש - ביז מען גייט אהיים, דערפאר איז פדאי אין יענע צייט צו פראווען די לאנגע סעודה.

אבער צופרי ווען די קאפ איז נאך שארף, די קינדער זענען דא, דארף מען אויסניצן די צייט פאר תורה ותפלה; יעדע מינוט שפעטער אין טאג - ווערן די קינדער מער

איך ווייס נישט וואס צו זאגן, וואס זאל איך ענטפערן? זאל איך זאגן אז מען קען יא תשובה טון?! איך קען נאכאמאל רעדן פון היטן די זמנים, מען זאל וויסן דאס הארבקייט דערפון. און נאכאמאל זאגן: "עס איז נישטא קיין תשובה אויף קומען שפעט!" און אז מען ווערט צעבראכן קען איך גארנישט טון.

איין תשובה קען יא זיין; דער תשובה וואס דער רבי געבט (ספר המדות אות ניאוף, סימן מא) ווי אזוי צו פאררעכטן אלע גרויסע גבירות, דורך 'הפצה'; קענסט גיין הפצה און צוריק ברענגען אידן צום אייבערשטן.

ווי אזוי מעג מען קומען שפעט? עס איז דא א אידישע נשמות! 'זמנים' איז די ערשטע און וויכטיגסטע זאך. 'ניין אזייער' דארף מען שוין זיין אין פתה מיט די קינדער.

אינדערפרי איז נישט די צייט פאר לאנגע סעודות

איין טאג צופרי די וואך בין איך אריין געגאנגען אין די חדר אין וויליאמסבורג, און איך זע ווי קינדער זיצן זייער לאנג ביי פרישטאג, האב איך געזאגט פאר די מלמדים אז אמאל פלעגן מיר בכלל נישט געבן קיין פרישטאג פאר די עלטערע קינדער, פון פתה ה' און ארויף, ווייל אז מען קומט אן אין חדר 'ניין אזייער' און דער טאג איז אזוי קורץ, מען גייט שוין באלד אהיים... - זאל מען עסן פרישטאג אינדערהיים פאר מען קומט אין חדר, ניין אזייער איז שוין צייט אנצוהייבן דאווענען, למעשה האט מען געזען אז עס זענען דא עלטערן וואס ליגן ארויף די קינדער אויפן פאס אומגעגעסן, און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אויף קינדער וואס מען זעט אז זיי זענען נישט דא, זיי הערן נישט וואס מען רעדט צו זיי,

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת ויקהל שנת תשפ"ה ד לפרט קטן.

מלמדים און מחנכים דארפן אסאך חיזוק

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר קענען זיך נאכאמאל מחזק זיין.

מלמדים און מחנכים דארפן אסאך חיזוק; חכמינו זכרונום לברכה זאגן (פרכות ב:): "ארבעה דברים צריכין חזוק, ואלו הן: תורה, ומעשים טובים, תפלה, ודרך ארץ", אויף פיר זאכן דארף א מענטש חיזוק, איין זאך איז דרך ארץ, זאגט רש"י (דבור המתחיל דרך ארץ): "אם אומן הוא לאומנתו, אם סוחר הוא לסחורתו, אם איש מלחמה הוא למלחמתו", דאס גייט ארויף אויף יעדן, יעדער מענטש דארף חיזוק צו וועלן אויפשטיין צופרי און גיין ארבעטן, - איז דאך זיכער ווען עס קומט צו ארבעטן מיט קינדער, דארף מען זייער אסאך חיזוק.

מען דארף קומען צייטליך

היינט וועלן מיר רעדן חיזוק אויף דריי נקודות וואס איז נוגע פאר מחנכים. די ערשטע זאך: מען דארף קומען צייטליך.

א מלמד האט מיר היינט געשריבן א בריוו אז ער איז געווארן זייער צעבראכן פון דעם וואס דער ראש ישיבה האט לעצטנס געזאגט ביי די שיעורים פאר מלמדים אז אויף קומען שפעט אין חדר קען מען נישט תשובה טון, ער שרייבט מיר: "דער ראש ישיבה איז מיין מורה דרך, און דער ראש ישיבה זאגט שטענדיג אז מען קען אויף אלעס תשובה טון, און דא זאגט דער ראש ישיבה אויף קומען שפעט אז קען מען נישט תשובה טון, וואס זאל איך יעצט טון אז איך בין יא געקומען שפעט?"

און מער פארשלאפן.

שמירת הזמנים איז דער יסוד הצלחה

עס איז דא א הערליכע קונטרס פון מוהרא"ש מיטן נאמען 'סדר הישיבה', מוהרא"ש בעט זיך דארט צו די בחורים (קונטרס סדר הישיבה, אות א) מען זאל גיין שלאפן באצייטנס און אויפשטיין צייטליך, מוהרא"ש שרייבט דארט זייער שוין מיט א משל (דער משל געדענק איך גוט, ווייל איך האב קיינמאל בעפאר נישט געהאט געהערט דעם צושטעל): "שטעל זיך פאר אז די זון זאל איין טאג פארשפעיטן... עס איז נישטא אזא זאך, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט זייער זייער שוין, זייער פינקטליך, אזוי ווי מען זאגט ביים דאווענען (תפלת ערבית): 'אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע, כרצונו. בורא יומם ולילה, גולל אור מפני השך, וחשך מפני אור', די וועלט גייט מיט א סדר; די זעלבע זאך איז מיט א מענטש, אז דו ווילסט מצליח זיין אין לעבן גיי שלאפן אין צייט, און שטיי אויף אין צייט."

אז מען וויל מצליח זיין, מוז מען גיין שלאפן צייטליך און אויפשטיין צייטליך. א גוטער מלמד דארף שוין זען צו דאווענען 'זיבן אזייער', אזוי וועט ער קענען אביסל אטעמען און טראכטן וואס ער גייט היינט טון אין חדר, א מלמד וואס שטייט אויך שפעט און לויפט נאך דעם טאג, ווייסט אפילו נישט ווי אזוי ער הייסט, נאכדעם גייט עס אויפן חשבון פון די קינדער.

א מלמד דארף שוין זיין אין חדר 'צען מינוט' פאר די קינדער קומען אן, מען קען נישט אנקומען אין חדר צו די צייט, דא איז נישט קיין אפיס וואו מען דארף אנקומען צו עפענען די קאמפיוטער און די אימעיל, עס איז קינדער! פאר מען הייבט אן צו לערנען דארף מען זיך קענען דערכאפן דעם אטעם.

איך ווייס נישט וואס נאך איך קען טון אז מען זאל זיין צייטליך, זאגן פארן מנהל מען זאל לייגן א מאשין און יעדער מלמד זאל דארפן זיך איינשרייבן ווען ער איז אנגעקומען און לויט דעם וועט ער ווערן באצאלט? - דאס וועט נישט העלפן, ווייל די מלמדים קומען דאך נישט פאר די געלט... איך קען נאר איבערזאגן נאכאמאל: "מען דארף זיין צייטליך! עס איז א הייליגע ארבעט, אן ארבעט פארן אייבערשטן און מען דארף עס טון ריכטיג!"

נעם עס נישט פערזענליך

די צווייטע זאך וואס איך האב היינט געוואלט רעדן: נעם נישט אן פערזענליך וואס קינדער זאגן.

ווען א קינד מאכט אנוועק דייע זאכן, מאך נישט קיין קריגערייען, איך וועל דיך ווייזן! דו וועסט נישט קענען באקומען... נעם עס נישט אן פערזענליך, עס איז נאר א קינד.

דאס מיינט נישט מען זאל לאזן די קינדער טון וואס זיי ווילן, אוי נאכוי אויב מען לאזט די קינדער טון וואס זיי ווילן! מען רעדט דא פון יא מחנה זיין די קינדער נאר עס נישט אננעמען פערזענליך, עס זאל נישט צוגיין אויף א וועג פון א קריגעריי, 'דו האסט מיד יא געפאלגט, דו האסט מיד נישט געפאלגט', איך בין שטערקער פון דיר, דו ביסט שטערקער פון מיר', איך גיי דיר אויסזאגן פאר דיין טאטע..."

מען דארף זאגן פאר קינדער: "יעצט קען נישט רעדן", "יעצט דארף מען גיין עסן", "יעצט דארף מען קומען", אבער מען לייגט צו א גוט ווארט, א שמייכל, אביסל הארץ און א גלעט.

בשעת חדותא - חדותא

א מלמד האט מיר פריער דערציילט אז ער האט גענומען די קינדער אויף א טריפ (אן אויספלוג), אויפן וועג הערט ער ווי א קינד רופט זיך אן: "עס איז גארנישט ווערד די גאנצע טריפ", זאגט מיר דער מלמד: "איך האב געמיינט אז איך פאל אראפ... ווייל איך האב נישט קיין כח צו די גאנצע טריפ, [די גאנצע מלומדות איז אויך נישט קיין גרינגע זאך, אבער צו זיצן אין חדר איז רוטין (א זאך וואס מען טוט טאג טעגליך) מען האט שוין די מהלך ווי אזוי מען טוט עס, אמאל מאכט מען א קאווע און אמאל כאפט מען א שמועס, אבער ארויסגיין פון וועג, נעמען קינדער אויף א טריפ, איז שווערער], און אז איך האב זיך שוין אנגעשטרענגט עס צו טון רופט זיך דער אינגל אן: 'עס איז גארנישט ווערד די גאנצע טריפ', עס האט מיר זייער וויי געטון".

איך פֿרעג דעם מלמד: "וואס האסטו געטון מיט דעם קינד?" זאגט ער מיר: "איך האב אים גארנישט געזאגט", האב איך אים געזאגט: "זייער גוט האסטו געטון מיט'ן נישט זאגן, ווייל עס איז דא א כלל: 'בשעת חדותא - חדותא' (בראשית רבה פרק כו, סימן ד; הובא ברש"י בראשית ו, ט); עס לוינט נישט צו צעשטערן א פרייליכע

צייט, עס לוינט נישט צו שטערן א גאנצע טריפ מיט שרייען, אבער א טאג שפעטער דארפסטו אים מחנה זיין, א טאג שפעטער ווען דו ביסט שוין בארואיגט, דו שפירסט עס שוין נישט אזוי פערזענליך, זאלסטו אים זאגן: 'קוק אהער, מען קען נישט אזוי רעדן, עס איז נישט קיין דרך ארץ, דער אייבערשטער לאזט עס נישט זאגן, אבער דו זאלסט אים ווייטער ליב האבן, דו זאלסט ווייטער וויסן אז ער איז פשוט קינדיש".

דער נקודה פון זאגן פאר קינדער וואס צו טון, "יעצט קען מען נישט רעדן", "יעצט טאר מען נישט ארויסקוקן", "יעצט דארף מען עסן", "מען קען נישט אזוי רעדן צו א רבי", "מען רעדט נישט אזוי צו א טאטע", און אין די זעלבע צייט עס נישט נעמען פערזענליך, נאר אויך געבן גוטע ווערטער פארן קינד, "דו ביסט זייער טייער", "דו ביסט זייער א וואויל קינד", - איז א זאך וואס מען דארף זוכה זיין צו דעם.

אכטונג געבן וואס מען רעדט צו קינדער

די דריטע זאך וויל איך ענק בעטן: האלטס נישט קיין דרשות אין חדר פון זאכן וואס איז נישט אין די הענט פון די קינדער.

צום ביישפיל, א קינד פון זעקס יאר קומט אין חדר מיט גלעזער (ברילן) וואס דו האלטסט אז עס איז מאדערן, קענסטו נישט זאגן פארן קינד: "די גלעזער איז א מאדערנע גלעזער", וואס ווילסטו פונעם קינד? דאס האט אים דאך זיין טאטע געקויפט; עס איז נאריש אזוי צו רעדן.

אדער אז א מאמע קויפט פאר איר זון א קליינע הארטע קאפל מיט זיין נאמען אויפגעשריבן, קענסטו נישט ווייזן פאר די גאנצע פתח אויף די אנדערע קאפלעך: "די קינדער גייען מיט די ערליכע קאפלעך..." - וואס זאל יענער קינד יעצט טון? וואס איז ער שולדיג אז זיין מאמע האט אים געקויפט אזא סארט קאפל?! אז דו ווילסט אריינברענגען א טעם אין א קאפל, זינג מיט די קינדער: "א מחיה קאפל", פארוואס דארפסטו מאכן שפירן דעם קינד ווי 'ער' טוט א נישט ריכטיגע זאך?!

א קלוגער מלמד זאגט פאר דעם קינד: "וואו, דו האסט אזא שיינע קאפל, ביסט אזא וואוילער אינגל", און אז דו ווילסט נישט ער זאל קומען מיט דעם קאפל (אגב, ביי מיר איז נישט קיין חילוק מיט וועלכע קאפל מען גייט), שיק נישט דעם מעסעדזש דורך דעם

קינד, נאר הייב אויף דעם טעלעפאון און זאג פאר די מאמע: "אזוי און אזוי גייט מען נישט ביי אונד".

נאך א ביישפיל, אז דו האלסט אז עס פעלט נישט אויס אויסצוגעבן געלט פאר קליידער און פאר פורים'דיגע פארשטעלאכץ, קענסטו זאגן: "מען דארף מכבד זיין די מאמע, און וואס די מאמע טוט אן - דארף מען זיין צופרידן", אבער האלטן א גאנצע דרשה: "מען טאר נישט קויפן קיין קליידער און קיין פארשטעלאכץ", ווערט דער קינד צעמישט: 'מיין מאמע קויפט מיר? א, איך האב ליב מיין רבי און איך האב ליב מיין מאמע, וואס זאל איך יעצט טון?'

עס איז דאך קליינע קינדער, זיי ווייסן נישט וואס דו ווילסט פון זיי, זיי קענען ווערן צעמישט פון אזעלכע דרשות. די דרשה דארף מען רעדן צו עלטערן, זיי זאגן: "עס איז א שאד אויסצוגעבן געלט פאר קליידער, מען קען נעמען קליידער פון 'באזאר', אבער אז דו זאגסט פאר קינדער: "נעבעך פאר די מענטשן וואס קויפן קליידער", טראכטן זיי: 'מיין טאטע מאמע קויפן קליידער, מיין

טאטע מאמע זענען א נעבעך?'

די זעלבע זאך איז מיט א קינד וואס הערט א דרשה פון זיין מלמד קעגן די מענטשן וואס גייען עסן פיצא אין געשעפטן, און זיין טאטע נעמט ארויס די גאנצע משפחה דארט עסן? וואס זאל דער קינד טון? זאל ער זאגן פאר זיין טאטע: "מיין רבי זאגט אז מען טאר נישט?" דו ווארטסט אז דער טאטע זאל זאגן פארן קינד: "דיין רבי ווייסט נישט וואס ער רעדט!?"

אדער עס קומט יעצט פסח, און דו גייסט האלטן א דרשה קעגן די מענטשן וואס פארן אנוועק אויף פסח צו האטעלן, וואס זאל א פתה ו' אינגל טון וואס זיין טאטע פארט יא אנוועק פסח צו א האטעל? זאל ער נישט מיטפארן צו די האטעל? וואו זאל ער גייט? דו ווילסט אים ארייננעמען ביי דיר צום סדר?!

ווען מען רעדט א דרשה צו טאטעס קען מען זיי מדרוך זיין מען זאל נישט אנוועקפארן אויף פסח, אבער צו קינדער קען מען דאס נישט רעדן, ווייל דער קינד ווערט צעריסן צווישן דיר און זיין טאטע; עס איז א הירוס

אין חינוך!

מילא אז מען רעדט צו בחורים וואס זענען שוין אליינס בוחר וואס צו טון, קען מען שוין רעדן פון די אלע סארט זאכן, זיי אויסצולערנען ווי אזוי אויפצושטעלן א שטוב ריכטיג, אבער צו קינדער קען מען נישט רעדן פון די אלע סארט זאכן.

רעדן פון די אלטע פשוט'ע ברסלב'ע זאכן

אפֿשר קען מען צוריק אָנהײַבן רעדן פון די אלטע פשוט'ע ברסלב'ע זאכן.

זאגט פאר די קינדער: "יעדע זאך וואס א מענטש דארף זאל ער בעטן פונעם אייבערשטן", "וואס מען בעט דעם אייבערשטן הערט דער אייבערשטער אויס", "דער אייבערשטער איז דא, און מען קען נישט באהאלטן פון אים", "מען דארף זיך היטן די אויגן", און פון מכבד זיין טאטע מאמע, פון נישט טשעפען קיין מענטשן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן העלחה און סיעתא דשמיא, אמן.

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מאך יעדן קינד פאר א העלד, האב ליב יעדן קינד

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח פסליו, ד' דחנוכה, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכווד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, ליבערטי

ווער נישט פארלוירן פון קיין שום זאך. געדענק דיינע קינדערישע יארן, געדענק וואס מוהרא"ש לערנט אונז; קינדער זענען קינדער, קינדער זענען ווילד, קינדער ווילן נישט לערנען, קינדער ווילן נאר שפילן, און אונזער ארבעט איז זיי צו מאכן לערנען, אונזער ארבעט איז זיי צו מאכן פאלגן.

ווער נישט דערשראקן ווען א טאטע זאגט דיר אז די קינדער זאגן: "די יאר האבן מיר נישט מורא, ווייל דער רבי איז נישט שטרענג, דער רבי שלאגט נישט, דער רבי טוט גארנישט"; ווער נישט אויסער זיך פון וואס די קינדער זאגן, און זיכער נישט וואס עלטערן זאגן דיר.

ווען עלטערן רופן דיר מיט טענות - זאלסטו אויסהערן וואס זיי זאגן; דער פון זיי אינפארמאציע, דער צו יעדעס ווארט, און נאכדעם זאלסטו טון וואס דו האסט צו טון; זאלסט נעמען די לימודים וואס דו האסט געלערנט אין ישיבה, די לימודים פון מוהרא"ש און מיט אסאך סבלנות און ליבשאפט ווייטער זיי מתנהג זיין.

איך בין יעצט ארויסגעקומען אין שטעטל. יעצט איז אינמיטן נאכט, איך שרייב דיר יעצט נאכן פארן א לאנגע וועג; איך האף מארגן צו מאכן א באזוך ביי דיר אין פתה, דיר מחזק זיין.

בנוגע דעם קינד היילד ... גרו יאיר וואס דו זאגסט אז ער איז דיר נישט גורס, ער איז קאלט, טרוקן וכו' וכו'; וויל איך דיר פֿרעגן, וואס וואלסטו געטון ווען ער איז דיין זון? וואס וואלסטו געטון ווען ער איז דיין ברודער? חס ושלום זאגן אויף א אידיש קינד ער איז א קאלטער, א טרוקענער וכו' וכו', די אלע נעמען; דו רעדסט אזוי ווי די פלשתיים וואס האבן פארשטאפט אלע ברונעמס וואס די

הייליגע אבות האבן געגראבן, אונזער עבודה איז צו גראבן ביי יעדן איד און טרעפן א ברונעם וואסער, מיס חיים; נישט פארשטאפן חס ושלום.

אז א קינד איז פארמאכט, פארשלאסן - איז א סימן אז ער גייט אריבער עפעס א שוועריקייט אין לעבן. פערצופאל האלט איך מיט וואס טוט זיך ביי אים אין שטוב, ער קומט פון א צעבראכענע שטוב, די עלטערן זענען ערגעץ אין א צווייטע פלאץ, די קינדער גייען אריבער זייער שווערע יארן; אלע ברידער און שוועסטער זענען אזוי געווען, איך האב אסאך געארבעט מיט די געשוויסטער.

דעריבער בעט איך דיר זייער, מיין טייערער ליבער תלמיד, איך האב דיר אויסגעוועלט צו זיין פון אונזער ארמיי - זאלסטו זיין א גוטער סאלדאט, א בראווער גענעראל און נישט לאזן חס ושלום קיין איין קינד בלייבן פארשטאפט. זוף א גרובעלע ביי אים אין הארץ, זוף וואסער. קום מיר דערצייילן די גוטע בשורה וואס די עבדי אבות האבן דערצייילט (בראשית כו, לב):

"מ'צאנו מיס!" זוף אין אים א פלאץ, מאך אים א העלר, מאך יעדן קינד פאר א העלר, האב ליב יעדן קינד, ובפרט די קינדער וואס עס דארף נאך אריינגיין אין זיי אסאך ארבעט - זאלסטו נאכמער ליב האבן.

לייג אוועק אלעס, לאז אפ דינע שיעורים, לאז אפ אלעס; יעצט זאלסטו נעמען מלמדות פאר דיין עבודת השם. זיי פעלן פעסט, ווער נישט צעפאלן פון קיינעם, אל תירא ואל תחת מאף אחד שבעולם! לערן אויס די קינדער זיי זאלן זיך נישט טשעפען, לערן זיי אויס צו זיין הייליג.

אין שיעור זאלסטו נישט מוותר זיין, עצתו אמונה; דאס זאל זיין וועג ווייזער, דיין חיזוק, דיין מוסר ספר, דינע שיעורים כסדרן. איך בעט פאר דיר שטענדיג.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת מצורע תשע"ט)

זאל מען קנס'נען בחורים וואס האבן זיך פארשטעלט פורים מיט א טישורט?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל-פקודי, כ' אדר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארנוואס זאלסטו קנס'נען אלע בחורים וואס האבן זיך פארשטעלט פורים מיט א טישורט? מאך נישט קיין עסק פון די זאכן. דער עיקר לייג אריין אין די בחורים אמונה, רעד צו זיי פונעם אייבערשטן, רעד צו זיי פון השגחה פרטית, מעשיות פון תפלה; עס איז נאריש זיך צו שטעלן אויף די זאכן.

א שאד אז מען נעמט אוימוויסנדיגע מענטשן פאר משגיחים וואס מאכן פון טפל עיקר און פון עיקר טפל, מען שטעלט זיך אויף אזעלכע נארישע זאכן אין די צייט וואס בחורים פאלן

אין עבירות, זענען פונם בכרית רחמנא לצלן; וואלט מען ווען געדארפט רעדן פון קדושה און פון תשובה, נישט פון גיין א כאלאט און מיט א זוגעמאכטע רעקל.

איך בעט דיר זייער, לייג אריין אין די בחורים א ליבשאפט צום אייבערשטן און א ליבשאפט צו די תורה. שמועס מיט זיי ווי שטארק דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד, יעדן איינציגסטן איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקרא תשפ"ג)

וואס טוט מען מיט די פורים געלט און חנוכה געלט פון די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיינע קינדער האבן געלט וואס זיי האבן באקומען פון די זיידעס און באבעס, פורים געלט און חנוכה געלט, מיין צען יעריגע לייגט אוועק דאס געלט, מיין אכט יעריגע שפילט זיך דערמיט. טוישט עס אויף יעדע פאר טעג אויף קלענערע און דערנאך צוריק צו גרעסערע, און די פינף יעריגע וויל נאר קויפן זאכן און עס אויסגעבן אויף נארישקייטן.

מיין שאלה איז וואס איז די ריכטיגע וועג צו טון, עס לאזן ביי זיי, אוועקנעמען פון זיי, אדער עס אוועקלייגן פאר זיי פאר שפעטערדיגע יארן?

איך האב שוין פרובירט עס צו נעמען פון זיי און אפשרייבן וויפיל זיי האבן ביי מיר, אבער יעדע פאר טעג בעסטן זיי עס צוריק, אדער וויל ער עפעס קויפן דערמיט.

איך האב געזאגט פאר די קינדער אז איך גיי פרגען דעם ראש ישיבה שליט"א, און וואס ער וועט ענטפערן אזוי וועט מען טון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, כ"ז אדר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס אליינס וואס דו האסט זיי געזאגט אז דו גייסט פרגען און אזוי וועלן מיר טון - דאס איז זייער א שטארקע זאך פאר די חינוך פון די קינדער; דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן וואס עלטערן דארפן אויסלערנען און ווייזן פאר די קינדער - אז א איד פרגעט זיינע פראגעס; מען גייט צום דיין, צום רב, מען פרגעט. אזוי וועלן זיי טון, ווען זיי וועלן עלטער ווערן - וועלן זיי זיך זוכן א רב, א דיין, אן ערליכער איד - זאל זיי מדרוה זיין.

לייג אוועק זייער חנוכה געלט און פורים געלט - ביז זיי וועלן עלטער ווערן, דעמאלט וועסטו זיי דאס געבן. עס איז נישט גוט קינדער זאלן האבן געלט און דאס אויסגעבן פאר נארישקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מקד ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(קונטרס עצתו אמונה יום טוב פסח תשפ"ג)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסטיילד דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370